

הצעה מהפכנית: מוראטוריום על הליכים פליליים

נגד עברייני מימון המפלגות המוסרים הודאה תוך

חודש. והחזרת כל הכספים השדודים לבעליהם

עשייתה פלילית

יש משהו מגעיל ומסליד בפסטיבל הנערך עתה סביב לפרשת אשר ידלין. אותם שהשמיעו והכפישו אותנו, כאשר פתחנו במאבק הקשה לחשיפת האמת, תופסים עכשיו טרמפ על הפרשה. אותם שנצטו או סכינ בגבנו, הופכים את הפרשה לקרום לחפור בו. אותם שלא נקפו אצבע כדי לעזור לנו, בכנסת או בהסתדרות, בשעה שעמדנו בקרב וקיבלנו על עצמנו סיכונים — מופיעים עתה בפזוזה של מנצ'רים.

הכריו ויודים שג אשר ידלין אך תמוז-שידושם, שותפיו לע"פ קום וזכיויים, עמים עתה עד הי מצויאה כמו נשרים על פגרי.

הליכוד — שמיפלגותיו היו שותפות מלאות לשיטת פינחס ספיר, שהתחלקו עימו בשלל כספי הסוכנות, שפעלו עימו על-פי השיטה הבדוקה של "יד רוחצת יד" — איזו זכות מוסרית יש לו עתה לעשות הון מפרשת ידלין?

סיעת הענק של הליכוד בכנסת — מה היא עשתה כדי לחשוף את השחיתות? הקצבת המיליונים שמקבל הליכוד מקופת המדינה למימון מיפלגותיו — האם הוצאה אף אגורה שחוקה אחת ממנה לפעולה נגד השחיתות?

חוף מבורכורים ונאומי-דמוגוגיה א חרי שהוכרע הקרב — מה עשה הליכוד בפרשת ידלין?

ואילו ד"ש, איזו זכות מוסרית יש למנ"י הגיוני — כימעט כולם הפרוטקציונרים בני-הפרוטקציונרים של פינחס ספיר — לשלול את השיטה שהעשירה אותם? מגיין כספי המיליונים הזורמים עכשיו לקופת ד"ש — אם לא מתרומותיהם של מתעשרי המישטר הקיים? איש כמו מאיר עמית, פרוטקציונר מובהק של פינחס ספיר, ש"נתמנה לתפקיד מנכ"ל כור על-ידי אשר ידלין בכבודו ובעצמו, מה למיפלגתו בח' גינה הזאת? האם חברת-הבת של כור, שהוזכרה על-ידי ידלין כצינור להעברת כספים למיפלגה, שונה מחברותיה?

כל אלה הם שותפי השיטה. עכשיו הם פוצחים במקלה: "תפסו את הי גנב!"

מי שמצפה שמיפלגות אלה ואנ' שים אלה ישנו את השיטה שבה הם גדלו ונהנו ועשו קאריירה — אינו אלא פתאי.

רברים הייבים והיאמר בפה מלא, בגלוי ובלא רחמים.

בארץ הזאת שלמה, במושך הי דור האחרון, שיטה פלילית.

שיטה של גניבת כספי הציבור למען המיפלגות.

לפני קום המדינה נגנבו בעיקר כספי היהדות העולמית, שנתרמו למען בניין הארץ. חלקים גדולים מכספים אלה זרמו במישרין לבנקים ולכיסיהן של המיפלגות. מפא"י לקחה את חלק-הארי — אך כל המיפלגות האחרות של המימסד, ממפ"ם ועד הרוניוויגיסטים, קיבלו את חלקן.

שיטה זו לא בוטחה עם קום הי מדינה. חלק גדול מכספי התרומות שזת שג יהודי העולם הופות לזרם לכיסים מיפלגתיים. אבל ביתניים נוצרה קופת המדינה, ובה נמצא שגל גדול יותר לחלוקה, ענימי הי

מפתח הסמוי.

מפתח זה יצר שלושה מעגלים: המעגל הפנימי מורכב כולו ממפא"י, בגלגוליה השונים — מיפלגת-העבודה והמערך, למעגל זה זרם השלל המרכזי.

המעגל השני, הרחב יותר, מורכב ממיפלגות הקואליציה. להיכנס לקואליציה פירושו: לקבל אחוזות מיפלגתיות, בצורת מישרדים ממשלתיים ועמדות-מפתח אחרות. המנוצלים למימון המיפלגה ולהביטח טובות-ההנאה לראשיה ולעסקניה הבר

כירים והזוטרים. מבחינה זו אין כל הבדל בין המפד"ל לבין ל"ע, בין מפ"ם לבין הליברלים (כשהיו בפנים).

המעגל השלישי כולל את מיפלגות המימסד, שאינן בקואליציה. גם להן ניתן חלק מן השלל — כספי הסוכנות, זיכור וזאת, רישיונות ושאר טובות-ההנאה שיש בידי השלטון לחלק. כדי שתשוקנה.

זאת היתה שיטת פינחס ספיר. לא הוא המציא אותה. היא קמה זמן רב לפניו, בימי הסוכנות הי יהודית. אך הוא שיפד אותה, עד שהפכה יצירת-אמנות של שחיתות פוליטית.

יש להבין את מלוא המשמעות של שתי המילים "שיטה פלילית".

שיטה היא מערכת כוללת. לא מעשים פליליים של מעטים. לא מעשים של מיפלגה אחת. לא תופעת-שוליים, אי שם בקצה המישטר.

שיטה פירושה — מישטר כולק, שהכל שותפים לו, שכלל אינו יכול להתקיים אלא בהסכמי תם וכתמיכתם הפעילה של הכל — כל חלקי המימסד, הקואליציה והאופוזיציה, כל דרגות השליטה בן, כליה-התקשורת ומוסדות הציבור.

אייאפשר היה להזרים במרוצת השנים מיליארדים של לירות מקופות הציבור לקופות המיפלגות — בלי שיתוף-פעולה אמין של כל אנשי-המפתח בתוך המערכת.

איך זה פעל? פשוט מאד: בראש כל המיפעלים הי ממלכתיים, הציבוריים, ההסתדרותיים והציבוריים הועמדו אנשים מיפלגתיים. כל מינוי חשוב היה מיפלגתי — מטעם המיפ"ל לנה ששלטה באותו מינור. אנשים אלה, שידעו כי הקאריירה שלהם כולה תלויה במיפלגה שמינתה אותם, היו עבדים לגנב עים מיפלגותיהם. נשקבלו פקודה לגנוב כספים, הם גנבו, או חיפו על אחרים שגנבו, או העלימו עין והביטו לכיוון אחר.

מי שלא הסכים לכך, נפלט כבר כשדב מוקדם של הקאריירה שלו. פרשות ידלין ועופר גילו טפח מנוהלי הביצוע. המנכ"ל של קופת-חולים נתן לי מנכ"ל של סולל בונה לנפח חשבונות (וכך לגנוב את כספי חברייה-הסתדרות), והי הפרש העובר למיפלגה. מנכ"ל שיכון עובדים מכר נכס למנכ"ל קופת-חולים, גבה על כך קומיסיון חשבונות (שהוא גניבה ושחוד). והעביר את הכסף למיפלגה.

וכך הלאה וכך הלאה — אלף זאחת שיטות מתחכמות.

פירוש הכתוב — וגם זה חייב לי

היאמר: כימעט לא ייתכן שאדם שהיה בעמדה ככורה במימסד זה לא היה שותף למעשיו הפליליים.

ועל כן: כל אדם שכיהן במימסד זה במישרה רמה, פוליטית או כלכלית, ושלא הסיק את המסקנה בעוד-מועד, פסול מלתפוס עמדה כלשהי במישטר הדוגל ב"שינוי ובטוהר-המידות.

אם אדם כזה מצטרף כיום לי תנועה כלשהי אשר רוממות השיר

ידלין בליוויית שוטרים בדרך למעצר, אחרי ההודאה

נוי כפיה ודג הטוהר בידה — אין זו אלא כריחה עגומה.

ל זה אינו חדש.

העולם הזה הכריז מילחמה על שיטה זו כבר לפני 25 שנים. הוא עמד נגדה בקרבות ללא-ספור. הוא חשף את שיטתו, תיה, גילה פרשות, התמודד עם ראשיה. כאשר הקמנו תנועה פוליטית, היה המאבק נגד השיטה אחד מיעדיה העיקריים. והבאנו את הקרב אל הכנסת ואל ההסתדרות. מי שמעלעל כיום בכרכי העולם הזה מלפני 25, 20 ו-15 שנה, נדהם מן הדייר קנות שבה הוגדרו הדברים כבר אז. ידענו הרבה, וגיחשונו את השאר.

אם בן, מדוע לא התקומם הציבור אז?

מדוע הוישמצנו אנו, ולא אנשי המימסד שאת חטאיהם חשפנו? מדוע לחמו העיר תונים בנו, תחת להילחם בשיטה המושרתת, שאת פרטיה גילינו שבוע אחר שבוע? מדוע הוסיפו האזרחים, כל ארבע שנים, לבחור במיפלגות המושחתות, בי קואליציה ובאופוזיציה, למרות שגילינו בי

רבים את מעשיהן? ומדוע כל זה השתנה עכשיו? לא קל לנתח שינויים במצב-הרוח הציבורי. יש לכך, בוודאי, סיבות רבות ושונות:

ההלם של יומי-הכיפורים שיכנע רבים כי השחיתות אינה תופעת-שוליים אשר מותר להתעלם ממנה, שהיא הפכה סכנה לעצם קיום המדינה.

ההתנוונות של מיפלגת-העבודה הורסת את עמודי-התווך של המימסד כולו. בימי

ידלין בליוויית שוטרים בדרך למעצר, אחרי ההודאה

הזוהר של בן-גוריון, דיין, פרס ואיסר הראל הופעלו שירותי-הביטחון והמישר טרה נגדנו. בתקופת השלטון של גולדה מאיר ופינחס ספיר גוייס הכוח המקובץ של המשק הציבורי כדי להשתיק את ערי-הצרות ולהשחית את כליה-התיקשורת. כעת אין המישטר מסוגל עוד לגייס כוחות אלה.

קס דור חדש במדינה, שהשתחרר בי מידה מסויימת מן המנטאליות הנכנעת של נתינים וצמיתים, של אורחים בני-חורין. פרשות ידלין ועופר אינן שונות מפרשות רבות קודמות שחשפנו. אבל מצב-הרוח הציבורי השתנה, לכן התפתחו כפי שהתפתחו. עתה הגענו לרגע שג אמת.

ר גע שג אמת יכול להביא לשינוי. אך הוא יכול גם לחלוף מבלי להשי איר זכר.

כאשר המושחתים עורכים פסי טיבד נגד השחיתות, זהו תכסיס שמטרתו למנוע שינוי.